

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΤΗΛ.:210 5225234 – 210 5243785, FAX : 210 5239655
E-mail: omoikel5@otenet.gr / www.omospondiaoikodomon.gr

100 ΧΡΟΝΙΑ

από το 1^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
Συνεχίζουμε στο δρόμο της ταξικής πάλης για να γίνει
πραγματικότητα το δίκιο μας.

Συμπληρώθηκαν φέτος 100 χρόνια από το 1^ο Ιδρυτικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, που πραγματοποιήθηκε από τις 29 Ιουλίου μέχρι τις 2 Αυγούστου του 1923, στην Αθήνα, με τη συμμετοχή 22 σωματείων.

Η ίδρυση της Ομοσπονδίας ήταν αποτέλεσμα της αναγκαιότητας των εργαζόμενων του κλάδου για καλύτερη και αποτελεσματικότερη οργανωτική συγκρότηση του οικοδομικού κινήματος. Απηχούσε την ωριμότητα και την πολιτική πείρα πρωτοπόρων στελεχών του κλάδου για να λυθούν οργανωτικά ζητήματα και να προσανατολιστεί ο αγώνας σε ταξική κατεύθυνση, με βάση τα συμφέροντα και τις ανάγκες των Οικοδόμων και όλης της εργατικής τάξης.

Η ίδρυση της Ομοσπονδίας αναδιοργάνωσε και συνένωσε τα πολυκερματισμένα ανά ειδικότητα οικοδομικά σωματεία με επίκεντρο την ενιαία κλαδική οργάνωση, έβαλε τις βάσεις για την ενιοποίηση των αιτημάτων και των αγώνων σε ταξική κατεύθυνση, όξυνε την αντιπαράθεση με τον κυβερνητικό, εργοδοτικό συνδικαλισμό, το αστικό κράτος, τα αντεργατικά μέτρα και συνέβαλε μέσα από όλη την 100ετή λειτουργία και δράση της στο δυνάμωμα συνολικά του ταξικού κινήματος και των αγώνων.

Στο καμίνι της ταξικής πάλης αναπτύχθηκαν σπουδαίοι και εμβληματικοί αγώνες. Το οικοδομικό κίνημα βρέθηκε μπροστά σε μεγάλες δυσκολίες και εμπόδια, σε σκληρές αντιπαραθέσεις με το αστικό κράτος, το κεφάλαιο και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, με τους ανθρώπους της μεγαλοεργοδοσίας μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Σε συνθήκες αρνητικού συσχετισμού δύναμης, αποκλεισμού από το αστικό κράτος συνδικάτων και συνδικαλιστών από τη συμμετοχή τους στα όργανα της Ομοσπονδίας, ώστε στην ηγεσία της να βρίσκονται για πολλά χρόνια άνθρωποι της εργοδοσίας (Λυκιαρδόπουλος 1950 – 1976), πρωτοπόροι αγωνιστές και σωματεία του ταξικού κινήματος οργάνωσαν την πάλη των Οικοδόμων.

Η ροή της Ιστορίας, παρά τα σκαμπανεβάσματα και τις δυσκολίες, δε σταμάτησε να κινείται προς τα μπρος. Δημιουργήθηκαν προϋποθέσεις για να ανεβαίνει το επίπεδο των αγώνων, να μαζικοποιούνται τα συνδικάτα, να ανέβει ο βαθμός οργάνωσης στους χώρους δουλειάς και στον τόπο κατοικίας, να κατακτιέται και να αξιοποιείται η πείρα των αγώνων, ώστε να συνειδητοποιείται ολοκληρωμένα σε όλα τα επίπεδα η αναγκαιότητα η εργατική τάξη να επιβάλλει το δίκιο της, κάνοντας πραγματικότητα τον πλούτο που παράγει να τον κουμαντάρει για δικό της λογαριασμό, για τις δικές της ανάγκες και τα συμφέροντα.

Σε αυτή την ιστορική πορεία το οικοδομικό κίνημα κατάφερε να σπάσει το φόβο, την τρομοκρατία σε καιρούς που όλα έμοιαζαν μαύρα, άνοιξε δρόμους αφύπνισης με δυναμισμό και

αγωνιστικότητα, πέρασε από «Συμπληγάδες» και απέσπασε κατακτήσεις. Κατάφερε να ανεβάσει το μπόι των αγώνων, να συμβάλλει στο δυνάμωμα της ταξικής αλληλεγγύης και να οικοδομήσει την ταξική αλληλεγγύη όλων των εργατών.

Ξεχωρίζουμε ορισμένους εμβληματικούς σταθμούς, κορυφαίες στιγμές και σημαντικές πρωτοβουλίες, που αποτελούν πηγή έμπνευσης και παρακαταθήκη για τους αγώνες του σήμερα:

- Τη θυσία 7 πρωτοπόρων κομμουνιστών Οικοδόμων, στελεχών του οικοδομικού κινήματος, ανάμεσα στους 200 κομμουνιστές που εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς ναζιστές, στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, την 1^η Μάη του 1944.
- Τη μεγάλη απεργία την 1^η Δεκέμβρη του 1960, με αιτήματα την ανατροπή του νόμου που αύξανε τα ένημα που απαιτούνταν για σύνταξη από 2.500 στα 4.050, με πρόσχημα το νοικοκύρεμα των ασφαλιστικών ταμείων, την αναγνώριση του επαγγέλματος ως βαρύ και ανθυγιεινό, τη βελτίωση των όρων αμοιβής, τη χορήγηση δωροαδειόσημου κ.ά. Ήταν η απεργία που έμεινε στην Ιστορία ως **«η μέρα που οι Οικοδόμοι ξήλωσαν τα πεζοδρόμια!»**.
- Την πολιτική απεργία στις 12 Απρίλη του 1967, λίγο πριν την επιβολή της δικτατορίας, με αιτήματα προωθημένα για εκείνες τις συνθήκες που ξεπερνούσαν τα όρια του κλάδου και τη συντεχνιακή αντίληψη που επιχειρούσαν να επιβάλλουν οι ομορτοουνιστές στον προσανατολισμό των αγώνων.
- Την αντιπαράθεση με τη γραμμή του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού, που λυμαίνονταν την διοίκηση της Ομοσπονδίας για χρόνια, με την ενίσχυση της δράσης και το συντονισμό της πάλης στα πρωτοβάθμια οικοδομικά σωματεία.
- Το 9^ο Συνέδριο, στις 8,9 Αυγούστου 1976, που αποτέλεσε ξεχωριστό σταθμό γιατί σε αυτό το συνέδριο οι Οικοδόμοι και η Ομοσπονδία έγιναν **«νοικοκύρηδες στα σωματεία τους!»**. Απαλλάχτηκαν από τους χουντοθρεμμένους και κυβερνητικούς συνδικαλιστές που με τη βοήθεια του αστικού κράτους είχαν καθίσει για χρόνια στο σβέρκο τους.
- Τη συμμετοχή πρωτοπόρων συνδικαλιστών και Οικοδόμων του ταξικού κινήματος στην αντιδικτατορική πάλη. Ιδιαίτερα, στην εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973, που έδωσε δύναμη και ενθουσιασμό στους φοιτητές, τους εργάτες και τα λαϊκά στρώματα. Ακόμη και στις μέρες μας, το σύνθημα **«έρχονται οι οικοδόμοι!»**, που αντηχούσε στα γεγονότα, προκαλεί τρόμο και δέος στους υμνητές του φασισμού και την εγκληματική θεωρία τους.
- Την οργάνωση της πάλης για το μεροκάματο, για τη στήριξη των ανέργων, για τα προβλήματα της νεολαίας και την ένταξή τους στα σωματεία.
- Τους μεγάλους αγώνες που έφεραν σημαντικές κατακτήσεις, όπως το 5νθήμερο, τη σύνταξη στα 58 χρόνια, τη νομοθετική κατοχύρωση του χειμερινού επιδόματος, την ένταξη στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, το σύστημα της άμεσης επικόλλησης των ενσήμων, την εφαρμογή του αντικειμενικού συντελεστή για τα ένημα, την «ντε φάκτο» καθιέρωση του 7ωρου, την επέκταση της επικουρικής ασφάλισης και την αύξηση των επικουρικών συντάξεων, την αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων, την καθιέρωση του δωροαδειόσημου, την κατάκτηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών και την κατοχύρωση της συνδικαλιστικής δράσης κ.ά.
- Την πρωτοπόρα έκφραση αγωνιστικής αλληλεγγύης σε άλλους κλάδους και συνδικάτα του κινήματος που έδωσαν μεγάλους αγώνες.

- Την ίδρυση του ΠΑΜΕ, το 1999, όπου η Ομοσπονδία Οικοδόμων ήταν από τα ιδρυτικά μέλη.
- Τη σημαντική προσπάθεια επεξεργασίας θέσεων και αιτημάτων, από τη σκοπιά των αναγκών των Οικοδόμων και όλης της εργατικής τάξης, για την αναθέρμανση της οικοδομικής δραστηριότητας, την αντισεισμική θωράκιση, την αντιπλημμυρική προστασία, τη λαϊκή κατοικία, την υγεία και την ασφάλεια της εργασίας, καθώς και την ανάληψη πρωτοβουλιών ενάντια στη ξενοφοβία και το ρατσισμό, την ένταξη των μεταναστών εργατών στα συνδικάτα.
- Την ανάπτυξη διεθνούς δράσης, την πολύμορφη εκδήλωση της διεθνιστικής αλληλεγγύης σε λαούς και κινήματα, όπως στη Νικαράγουα, την Κούβα, την Παλαιστίνη, στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας κ.ά.

Όλοι αυτοί οι σημαντικοί αγώνες, οι μεγάλες θυσίες, που παραμέρισαν τις δυσκολίες για να υπερασπιστεί το δίκιο των Οικοδόμων και όλης της εργατικής τάξης, είναι αγώνες που διδάσκουν, εμπνέουν και δίνουν σιγουριά ότι θα κάνουμε πράξη όλα όσα ονειρευόμαστε για εμάς και τα παιδιά μας. Όσες δυσκολίες και αν βρεθούν μπροστά μας θα τις υπερνικήσουμε γιατί αυτό απαιτεί η ίδια η ζωή.

Σήμερα, είναι αναγκαίο να δυναμώσει η ταξική πάλη, να ανασυνταχθεί το εργατικό, λαϊκό κίνημα και να κατακτήσει νέες προϋποθέσεις στο σκληρό αγώνα με το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις του και τους ανθρώπους της εργοδοσίας μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η ζωή επιβεβαιώνει ότι οι εργάτες δεν μπορούν να περιμένουν τις λύσεις που έχουν ανάγκη από όλους αυτούς που θρέφουν τα κέρδη τους από την εκμετάλλευση της δουλειάς τους.

Ό,τι κερδίσαμε, όσα κατακτήσαμε, ό,τι βελτιώσαμε και όσα χειρότερα αποτρέψαμε δεν μας χαρίστηκαν από κανέναν. Τα πετύχαμε με τον αγώνα μας!

Αυτός είναι ο μόνος δρόμος για εμάς τους εργάτες.

Αυτή είναι η επιλογή μας.

Αυτό μας διδάσκει η πείρα της εκατοντάχρονης ιστορίας των αγώνων μας.

Σε αυτό το δρόμο συνεχίζουμε να βαδίζουμε, ώστε να κάνουμε «νόμο το δίκιο του εργάτη!».

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ
Αύγουστος 2023